

Fàbrica de farines "La Victòria"

Sant Fruitós de Bages

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Torruella de Baix. Crta. De Vic N1411c, km. 8 (08272 Sant Fruitós de Bages)
Emplaçament Al costat del nucli de Torruella de Baix

Coordenades:

Latitud: 41.75785
Longitud: 1.89572
UTM Est (X): 408200
UTM Nord (Y): 4623480

Classificació

Número de fitxa 08213-4
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Noucentisme
Segle XX
Any 1911
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: L'edifici ha conservat el seu aspecte exterior, malgrat que interiorment ha sofert transformacions a l'alçada del primer pis per adaptar-se com a vivenda
Protecció Inexistent
Número inventari IPA nº 19 de Sant Fruitós de Bages
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 50803DG0283N
Autoria de la fitxa Raquel Valdenebro Manrique

Descripció

L'antiga fàbrica de farines "La Victòria" s'aixeca a l'aiguabarreig del riu Llobregat amb la riera de Calders, propera a l'indret de l'antic mas Torruella de Baix i una alcoholera ja desapareguda. És un edifici de planta rectangular amb dos cossos de planta baixa adossats als cantons de llevant i migdia, i un cos quadrangular lleugerament més alt que la resta de l'edifici, amb coberta plana, adossat al centre de la façana de ponent, sembla una torre afegida (probablement la caixa d'escala). El cos central de l'edifici és cobert a dues aigües amb el carener perpendicular a la façana principal, orientada al nord. Consta de planta baixa, primer pis i segon pis. L'edifici és de murs de mamposteria irregular mixta de pedra i obra, i les cantonades reforçades per carreus ben escairats. L'estructura de l'edifici és força senzilla, destacant la façana principal, coronada a la part superior amb un frontó esglaonat, amb un cos central rematat amb un arc molt rebaixat i dos cossos rectangulars a banda i banda. Sota el frontó hi ha un ull de bou cegat i decoratiu. Aquesta façana mostra un seguit de bandes horitzontals fetes en maó, que sobresurten lleugerament la línia de la façana, i ressalten del conjunt que és arrebossat i pintat en color clar. Entre la planta baixa i el primer pis s'estén un fris continu, decorat amb quadrícules fetes amb maó, i rajoles vidrades de color blavenc a l'interior. Decoració que té continuïtat a les façanes dels cossos laterals adossats. Al cos central, s'hi distingeix amb lletres pintades el nom de "La Victoria". Les obertures de la façana principal s'emmarquen entre bandes horitzontals fetes amb maó, que sobresurten lleugerament. Es tracta d'un seguit de sis grans portals a la planta baixa, i quatre finestres rectangulars al primer pis i al segon. Respecte als portals de la planta baixa, dos es troben ubicats al cos adossat a llevant, tres al cos central, i un al cos adossat a ponent, que és de menors dimensions que el de llevant. Són portals de gran alçada, que es rematen de forma alternativa, un amb un arc de mig punt, i el següent de llinda plana. Són reforçats amb maons disposats rectangularment i compten amb un maó superior, ubicat a la part central imitant una dovella. Les finestres del primer i segon pis, segueixen un esquema similar, a banda i banda dels extrems laterals de la façana en trobem una, i dues més abessonades al mig de la façana. Són fetes també amb maó que sobresurt lleugerament del plom de la façana, i rematades a la part superior de forma arquivada. El frontó superior que rematava el cos adossat a ponent ha estat substituït per una barana de ferro, en reconvertir la teulada en terrassa. La resta de façanes de l'edifici manquen d'elements ornamentals. La façana de llevant té el parament a la vista, i s'obre a l'alçada del primer pis amb un seguit de sis finestrals rectangulars reforçats amb maó, i coronats per un arc molt rebaixat. Aquest mateix esquema es repeteix de forma simètrica al segon pis. Algunes d'aquestes finestres es troben tapiades. La façana de migdia ha estat lleugerament modificada, comptant amb un seguit de coberts moderns de planta baixa adossats, que impedeixen parcialment una visió de conjunt. Té el parament a la vista i s'aprecien a l'alçada del primer i segon pis, un seguit de tres finestrals rectangulars similars als de la façana de llevant. A l'alçada del primer pis s'han adossat també recentment una estructura que forma una gran terrassa sobre els coberts. La façana de ponent compta amb un cos quadrangular en forma de torre adossat al mig de la façana, i que segurament devia fer les funcions de caixa d'escala. Hi ha un seguit de dues finestres quadrangulars abessonades a l'alçada del primer i segon pis. La resta són finestrals similars a la resta de l'edifici. En el cantó nord d'aquesta façana, a partir de la torre, s'adossa un altre cos rectangular de planta baixa, original de l'edifici, però amb la coberta modificada en terrat.

Observacions:

Interiorment no s'ha pogut concertar la visita, però es coneix que l'edifici manté la seva estructura original a la planta baixa, amb un seguit d'arcades fetes amb maó i volta catalana. El primer i segon pis han estat adaptats com a moderna vivenda dels propietaris. Segons informació oral facilitada pel propietari, no es conserven estris ni maquinària relacionada amb el temps de la fàbrica. A nivell personal, sí que conserven una fotografia de la dècada del 1930-1940, en la qual s'aprecia la carretera

original amb arbrat a banda i banda que passava per davant de la fàbrica. També s'aprecia al fons, a l'espai actualment ocupat pel restaurant, l'antiga alcoholera. Una fotografia de la dècada del 1930 mostra com l'edifici era precedit d'un mur de tancament amb una porta d'accés, creant un pati interior.

Història

L'any de fundació de la fàbrica de les farines fou el 1911, coincidint amb l'expansió d'aquest tipus d'indústries a Catalunya. En aquells moments en aquell paratge -confluència entre el riu Llobregat i la riera de Calders- es localitzava l'antic mas Torruella de Baix- on avui es troben diverses naus industrials- una antiga alcoholera, i l'edifici del sindicat de l'alcoholera del Bages, on avui es troba el restaurant de Can Ferrer. Com a fàbrica va funcionar fins l'any 1920, en què sofrí un incendi i deixà de funcionar com a tal. Una fotografia de la dècada del 1940 la mostra ja abandonada. Segons informació oral procedent dels actuals propietaris, la fàbrica fou adquirida a la dècada del 1950 per la família Roqueta d'Horta d'Avinyó, que li donava un ús com a granja. A l'edifici hi vivien uns masovers que utilitzaven la planta baixa com a cort de bestiar. A la dècada del 1980 fou adquirida pels actuals propietaris que la convertiren en vivenda.

Bibliografia

CAMPRUBÍ I PLANS, J. (1994). "Les fàbriques de Sant Fruitós de Bages (1 i 2)" a Fàbriques i empreses. 10 anys de reportatges a Regió 7. 1984-1994. p.170-171 GANDIA, J.; RUIZ, J. (2001). Sant Fruitós de Bages. Història en imatges 1898-1975. CEB. Manresa.

